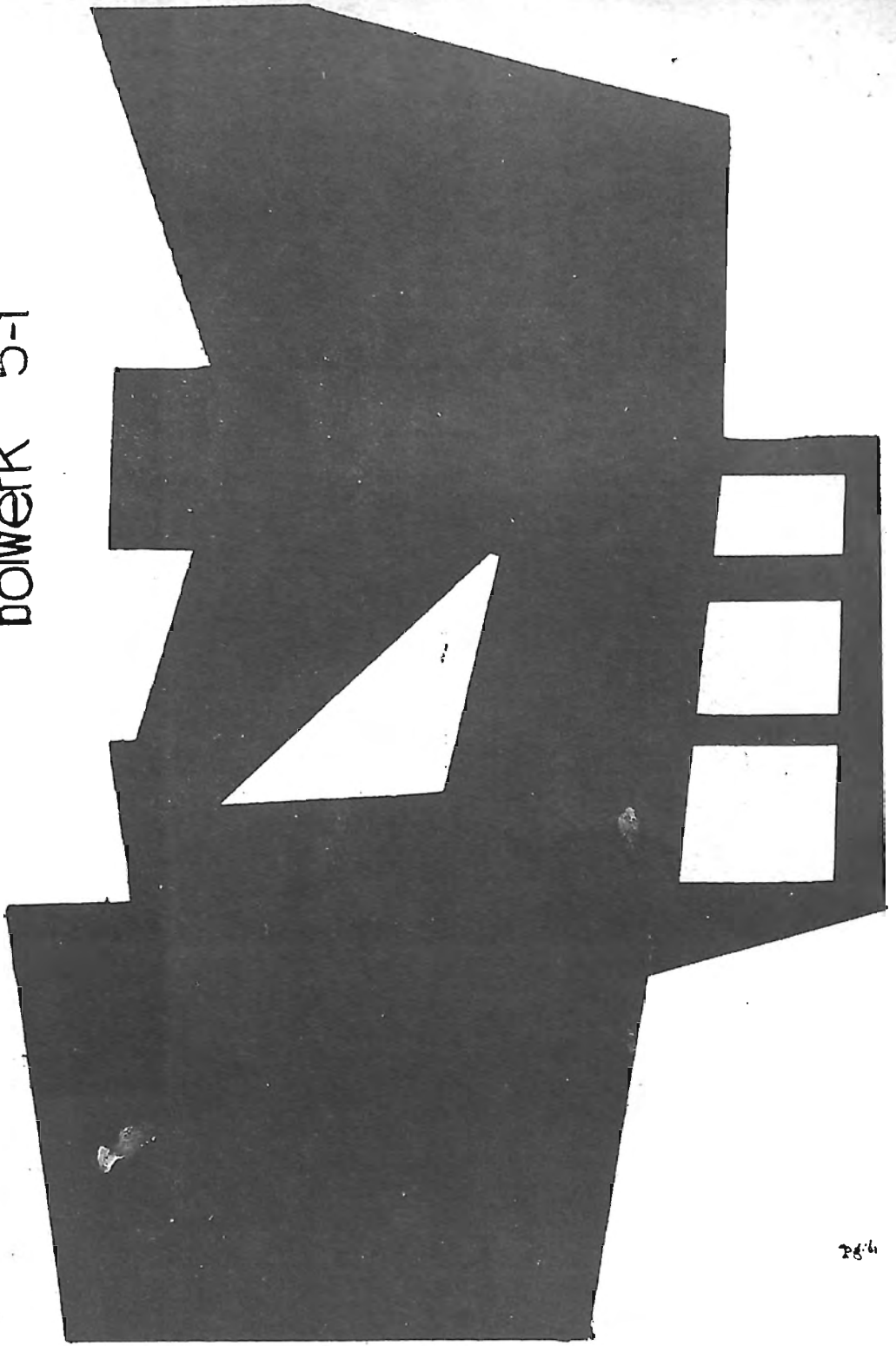

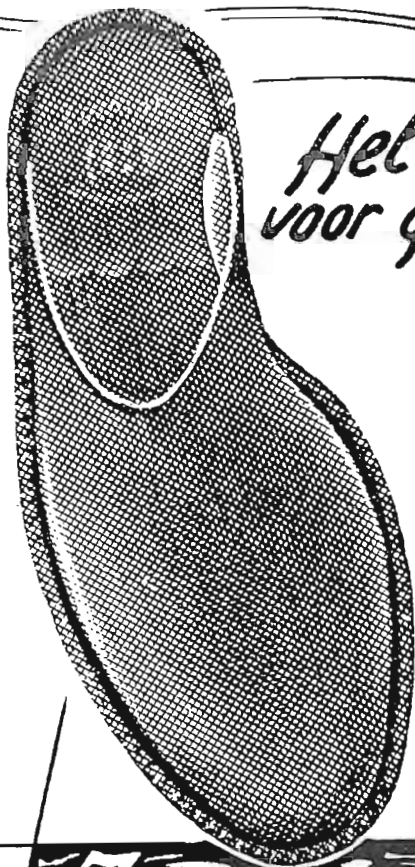
bolwerk 5-1

Kungsholm

*Het geschenk
voor groot en klein*

NATUREL RUNDLEDER

maat 27-31 fl 11,50

maat 32-35 fl 13,50

maat 36-40 fl 16,50

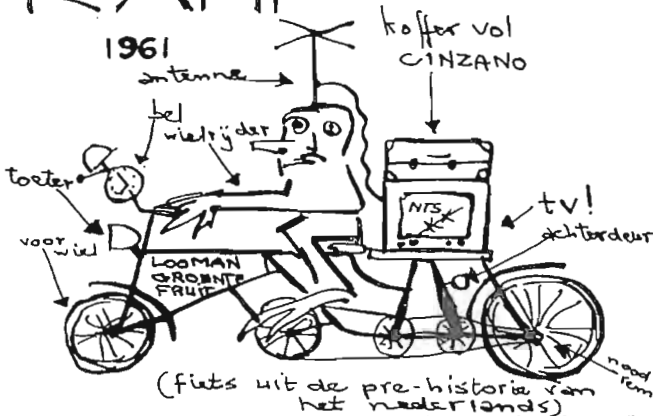
maat 41-50 fl 17,50

zwart en rood leder fl 2,-
duurder

Zwarjes van 1883

UTRECHTSESTR. 123-125 TEL 34056-32848 A'DAM.

SCHOOL

BOLWERK

SCHOOLBLAD VAN HET
PIUS X -LYCEUM
aangesl. bij s.p.o. & n.s.u.

redactie:
therese-marie houtman
fer bank
han schulte
frans pruijt
paul gravemaker

illustraties:
comy ostendorf
fer bank
frans v.d. wijngaart
paul gravemaker

nov. 1961

jaar-gang
nummer 1

"Daaag - schrijf je gauw? - Mooi weer! - prettige dagen," zo klook het op de vroege morgen van 15 juli. Vol goede moed stapten we op de fiets. Op het Hoofddorpplein kwamen we de heren Herben en Verhagen in hun zwarte Volkswagen(tje)s tegen. Precies om 6 uur stonden we op de Berlagebrug.

Dhr Verhagen was al aan het tellen. We misten er nog een. Weet je wat, we bellen even op. Zo gezegd, zo gedaan en binnen 5 minuten was hij alweer terug...., het desbetreffende heerschap ging toch maar liever met de bus, dus konden we opstappen.

Alles ging prima totdat we even voorbij Diemen tot de ontdekking kwamen, dat dhr Dijkhuis en een jongen niet meer bij ons reden. Afstappen allemaal! Dhr Herben zou wel even gaan kijken, maar binnen korte tijd was deze weer terug zonder een spoor van de vermisten te hebben gevonden. Nog maar eens kijken. Eindelijk, na een goed half uur wachten, kwamen ze er aan. Ze waren per ongeluk recht door gereden in plaats van rechtsaf en hadden, naar ze zeiden, minstens 20 km omgereden. Opstappen maar weer.

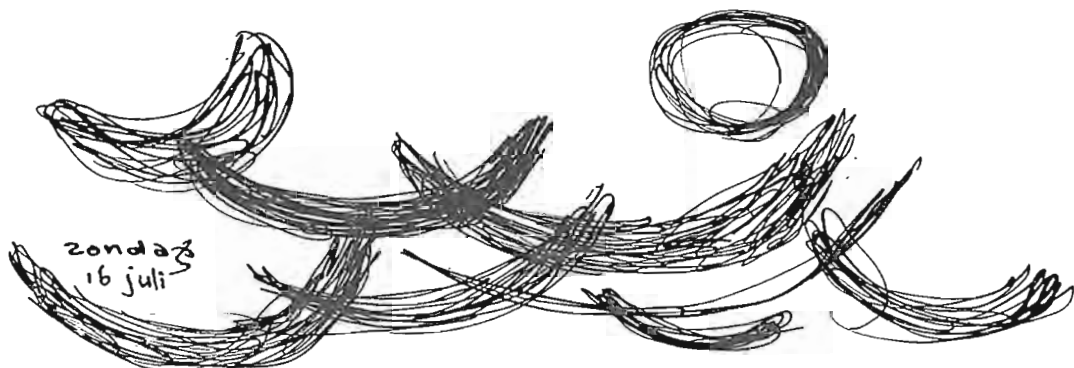
Er zat alweer een lekker gangetje in, toen er plotseling een meisje viel. Beetje poeder, 'n pleistertje: doorrijden maar weer! He, wat nu weer? Daar rolden er weer een paar! Psssst.. lekker band. Wij moesten maar vast doorrijden, ze zouden ons wel weer inhalen.

Het zonnetje begon waarempel ook nog te schijnen. Vol goede moed reden we verder en zo kwamen we terecht bij de Lage Vuursche, waar we onze bôterhammen konden opeten en iets drinken. Na drie kwartier gingen we weer verder. Via Den Dolder, Woudenberg en Scherpenzeel naar Lunteren. Over een mooie weg (de omgeving tenminste!) hobbelden we naar "De Goudsbergh". Iedereen laadde vlug zijn fiets af en rende naar binnen om in de slaapzaal 'n zo goed mogelijk plaatsje te bemachtigen. Koffers werden opengebroken en binnen korte tijd liep iedereen al in korte broek of short (de meisjes natuurlijk).

Een uurtje later kwam de busploeg aan. Ze werden onder luid gejuich binnengehaald en er werd bezorgd geïnformeerd of ze niet te moe waren; ze hadden tenslotte de hele weg van Lunteren af moeten fietsen. De busgangers hadden wel pech, want ze moesten genoeg nemen met de overgebleven bedden.

Nadat iedereen zich verkleet en verfrist had kregen we een toespraak van Ome Henk (de eigenaar). Daarna gingen we nog even zwemmen. De weg naar het bad was een verschrikking: langs het pad stonden nl. van die vervelende paaltjes. Die schijnen nogal aantrekkelijk te zijn, want enkelen wilden er zo dicht mogelijk bij komen. Daardoor ontstonden enige kettingreacties (iets voor dhr. Dijkhuis). Het liep allemaal nogal goed af en daardoor kwam iedereen heelheids in het zwembad terecht. Het was een heel mooi bad; het had echter een nadeel: je was in een paar slagen aan de overkant, maar dat mocht niet hinderen. Hongerig van het zwemmen werd er gegeten. Het eten was heerlijk, dat mag gezegd worden.

De avond kon naar eigen believen worden doorgebracht. Om half tien moesten we naar bed. De meesten waren blij dat ze in bed lagen en zo kon het gebeuren, dat het al tamelijk vroeg rustig was, op enkele uitzonderingen na natuurlijk. Maar tegen middernacht sliep iedereen als een roos. Tenminste, dat leek zo; ondergetekende viel toen nl. zelf pas in slaap.

Zondagnacht om 7 uur werden we gewekt door dhr. Verhagen, gelukkig zonder zijn beruchte bel. Iedereen stond traag op. Het was vandaag ook de dag waarop iedereen probeerde zo lang mogelijk in bed te blijven en toch op tijd in de Mis te komen (wat de meesten ook wel lukte). De vluggerds gingen naar de grote kamptantine, waar ze alles in orde maakten voor de H. Mis.

Na de mis viel iedereen hongerig op het ontbijt aan. Het was behoorlijk koud buiten en natuurlijk goot het, zodat de thee ondanks alles toch lekker smaakte. De ontbijt tafel werd lang gerekend vanwege het mooie weer. Op het eind kwam dhr. Herben met zijn gebruikelijke mededelingen. We zouden van de dag maken wat er van te maken viel. Dhr. Hoving ging met twee helpers en -sters op weg om een spoor uit te zetten voor een 'speurtocht'. Na drie kwartier zouden de eersten volgen. Dhr. Dijkhuis verdeelde het gezelschap in groepjes, elk met een leraar aan het hoofd. Als we dachten dat het kinderspel was, kwamen we bedrogen uit. De sporen te vinden viel lang niet mee; ze waren b.v. te herkennen aan drie bijeengebonden halmpjes of iets dergelijks. Enkele onbekendegebleven 'heerschappen' dachten lollig te zijn door sporen te verwisselen en meer van die kinderachtige dingen. Tot overmaat van ramp begon het ook nog te gieten, zodat de overgebleven sporen ook uitgewist werden. Iedereen was drijfnaet geworden en toen zijn we maar naar binnen gegaan. De slaapzalen werden kledingmagazijnen: alles hing er te drogen. Inmiddels was het ook lunchtijd geworden.

De middag brachten we door met platen draaien, lezen, schrijven en spelletjes doen. De corvee was deze keer geen plaag, maar een welkome afwisseling. 's Avonds was het droog. We probeerden dhr. Verhagen over te halen met ons te gaan wandelen. Hij had er wel zin (dat moest hij wel) in en samen met dhr. Dijkhuis en 10 meisjes waren we spoedig op weg. Richting Pannekoekenhuis. Onderweg hadden we erg veel plezier en eenmaal in het Pannekoekenhuisje beland, kwamen we allemaal (de twee leraren inclusief) in een vrolijke bui. Achter het Pannekoekenhuisje was een speeltuin en daar waren we al vlug met z'n allen aan het lol maken. Dhr. Dijkhuis was er tussenuit geknepen en zat met een meisje samen op een schommel. Ook was er een hele hoge glijbaan. Daar zouden we even afgaan, maar achteraf bleek zij zo stroef dat je eraf had kunnen lopen.

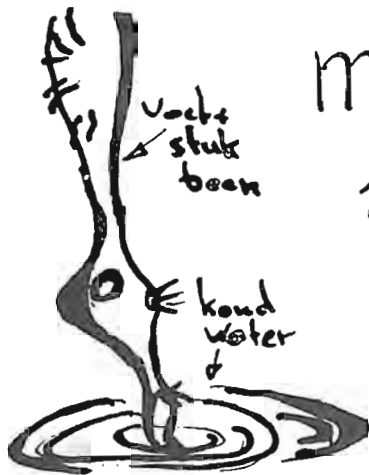
Daar kwam de ober. Dhr. Verhagen bestelde 12 porties ijs (op rekening van dhr. Dijkhuis). Het smaakte heerlijk. Toen het op was, riepen we de ober weer en bestelden een pannenkoek voor z'n twaalfen. De arme man keek wel een beetje raar op, maar ging toch maar een pannenkoek halen. Daar kwam hij weer aan, met 'n pot stroop en een pot suiker, en niet te vergeten de „pannekoek". Nu moest die nog verdeeld worden, maar dat was vlug gepiept: wij hadden het al uitgerekend: ieder een stukje van 30 booggraden.

Toen we allemaal verzadigd waren, gingen we weer op weg naar huis. Onderweg hadden we weer veel plezier en wat we allemaal hebben meegemaakt valt gewoon niet op papier te zetten. Eenmaal weer thuis mochten we nog naar de kantine, waar een film werd gedraaid. Die was erg leuk. Na afloop tolde iedereen van de slaap en spoedig heerste er dan ook een diepe rust in het kamp. (Super stoicijnen!! Red.)

RECTIFICATIE

Hierbij bieden wij onze ekskuses aan Jacques Bank aan, wegens het plaatsen van „de aankomst" in ons vorige nummer. Het was nl. niet de bedoeling van Jacques, dat dit stuk in ons schoolblad zou komen.

Red.

Maandag

17
juli

Deze dag zijn we naar het zwembad „De Zanding” bij Otterloo geweest. Welgemoed gingen we op weg en onderweg fietsten we over heuvels en door dalen. Het mag een wonder heten, dat er geen ongelukken gebeurd zijn, want om de tien meter stonden er van die gemene paaltjes langs het pad. In het zwembad aangekomen renden we allemaal zo vlug mogelijk naar de kleedhokjes en kleedden ons snel om; het was echter een hele desillusie toen we merkten dat het water ijskoud was. Het leek wel of ze er ijsblokken in hadden gedaan. Gelukkig waren er ook nog bootjes te huur, hoewel de prijs eigenlijk boven onze financiële draagkracht lag. Toch gingen er nog enkele dappere mensen zwemmen, maar op de duur kwamen ze allemaal verstijfd het water uit. De anderen gingen wat spelen in de speeltuin of wat voetballen, of iets dergelijks.

Om een uur of drie moesten we ons verkleeden en daarna mochten we nog iets anders doen. We konden kiezen tussen drie mogelijkheden: of in De Zanding blijven, of naar het kamp terug met mej. Verberne, of Otterloo verkennen. De meesten besloten het laatste te doen en zo kreeg Otterloo ook z'n 'invasie'. Er was niet veel te beleven en de meesten liepen zich te vervelen, hetgeen resulteerde in een overbevolking van de stoepstanden in de „hoofdstraat”. De inboorlingen keken hun ogen uit. Zoiets hadden ze nog nooit gezien.

Om vier uur moesten we weer verzamelen bij De Zanding. Daarna reden we in een flink tempo weer naar het kamp, alwaar we lekker uitrustten van deze vermoeiende dag. Na het eten zijn enkele fanatieke wandelaars met dhr. Hoving gaan wandelen. Het was erg gezellig. Bij een of andere oude brandtoren zijn we wat gaan rusten. Degenen die nog fut over hadden, gingen proberen een pomp te laten werken, maar hoe ze ook zwengelden, het water wilde niet komen. Onderweg zijn we nog een keer verdwaald, maar door de goede 'speurneus' van dhr. Hoving kwamen we weer op de goede weg terecht; tenminste dat dachten we. Toen we nl. bij de Hessenweg kwamen, gingen we de verkeerde kant op. Maar we zijn toch thuis gekomen. De thuisblijvers waren wat aan het dansen en plaatjes draaien, enz.

Die nacht kreeg dhr. Dijkhuis, naar we later vernamen, een leuke droom. De aanleiding zal waarschijnlijk zijn geweest, dat hij 's zaterdags in het zwembad van de 'hoge' gedoken had; dat was hem slecht bekommen, want hij dook plat. Hij wilde hebnog wel eens proberen, maar hij durfde niet. Toen hij nu in bed lag, droomde hij dat hij weer aan het duiken was. Dromen zijn onverbiddeijk, dus nu moest hij wel duiken. Hij dook van de 'plank' (z'n bed natuurlijk) naar beneden en kwam zodoende op de grond terecht. „Nou moet ik zwemmen, anders verdrink ik,” dacht hij, en ging dus aan het spartelen op de grond. Gelukkig voor hem sliep iedereen en kon hij later rustig zijn bed inklimmen. Dat was dan zijn avontuur. De reden voor zijn leuke droom was natuurlijk, dat hij 's avonds met elf (ongeluksgetal) meisjes was gaan wandelen. Die hebben hem toen natuurlijk het hoofd op hol gebracht, en dan gebeuren er rare dingen, zoals je ziet. U moet maar nooit meer met meisjes gaan wandelen, meneer Dijkhuis! Al met al hebben ze toch lol gehad die avond. In het Pannekoekenhuis vonden ze dhr. Herben, die ze daar helemaal niet verwacht hadden. Iedereen is die avond heelhuids aangekomen.

Om tien uur moesten we naar bed; het was heel gauw stil, want iedereen had een „vermoeiende dag” achter de rug.

Dinsdag 10 juli

's Morgens om zeven uur kwam dhr. Verhagen ons wakker bellen. Hier en daar klonk een zucht en „het is nog veel te vroeg” maar na een goed kwartiertje was iedereen er wel zo'n beetje uit. Om half acht was de H. Mis; nadat we gegeten hadden en de corvee gedaan was, vertrokken we naar Ede. Daar mochten we op eigen gelegenheid winkelen. Het was erg leuk. Er waren ook een paar ijs- en patatzaken en binnen de kortst mogelijke tijd liep iedereen met ijs of patat rond. Enkeligen prefeerdeerden iets zoeters en liepen met een knots van 'n zuurstok te paraderen.

Nadat we uitgewinkeld waren gingen we op weg naar „De Hoge Veluwe” in Otterloo. Het was er ontzettend mooi. We gingen eerst naar een groot restaurant om daar ons brood op te eten en wat te drinken. Enkele theeleuten lieten een heel theeservies aanrukken; daar zullen ze wel spijt van gehad hebben, want de cider e.d. was veel lekkerder. We konden nu uit vier bezigheden kiezen: ballen, slapen, wandelen of naar het Kröller-Müller Museum. De moderator en dhr. Verhagen gingen natuurlijk slapen. Een andere groep ging ballen; weer anderen gingen naar het museum en de laatste groep ging wandelen naar de Franse Berg.

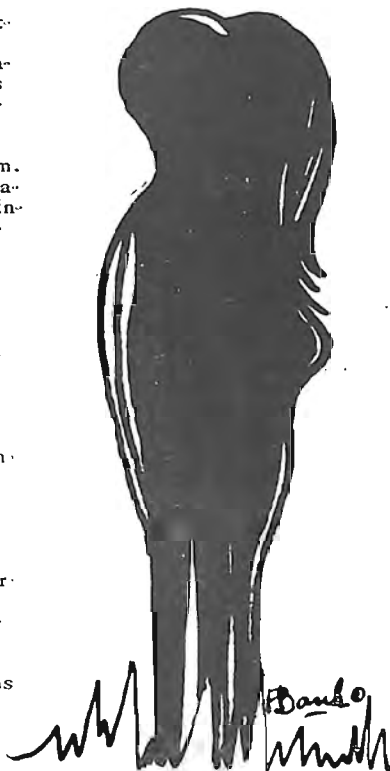
Het museum was erg mooi; er was een tentoonstelling van werken van Van Gogh, maar we hadden te weinig tijd om alles goed te kunnen bekijken. De slapers hebben spijt gekregen van hun besluit: ze hebben nog geen vijf minuten rustig kunnen liggen. Nadat allen weer bij elkaar waren konden we naar huis vertrekken. Om in Lunteren terecht te komen, moesten we door Otterloo. De inboorlingen daar waren ons blijkbaar nog niet vergeten: ze keken ons aan alsof we heiligschenners waren. We zijn er echter heelhuids doorheen gekomen en kwamen zo ongeschonden in het kamp aan.

Na het eten was erneen kleine vergadering tussen het kampbestuur(tje) en de kampleiding. Het was nogal ernstig, want wat besproken werd was een verrassing: dat zouden we de volgende dag wel merken, maar daarover morgen meer.

Vanavond werd er ook gewandeld, maar dan in kleine groepjes.

We moesten al vroeg naar bed in verband met het gebeuren van de volgende dag. Op de slaapzaal was het nog wel een poosje herrie, maar dat was elke avond wel een beetje. Om een uur of twaalf sliep iedereen toch.

„Vanavond werd er ook gewandeld, maar dan in „kleine” groepjes.
(zie tekst)

Vandaag gingen we dan de veelbesproken tocht over het IJsselmeer maken. Niemand was er vanmorgen vroeg uit de veren. Dhr Verhagen verbaasde zich erover, dat er helemaal niet op zijn bel'gemopperd werd.

Alles moest op een holletje gebeuren: wassen, aankleden, H. Mis, ontbijten, afwassen (ook dat nog!) en natuurlijk de lunchpakketten klaarmaken. De bus die ons naar Elburg zou brengen, kwam om 9 uur voorrijden. Het was wel een beetje wringen en dringen, want in de bus waren een paar plaatsen te weinig. Toen kwam er iemand op het geniale idee om de „overblijfselen“ in het bagageruim te stoppen. De bewusten konden het nog wel navertellen, maar ze zullen zich bij een volgende gelegenheid wel eerst bedenken.

Er werd op de vroege morgen al gezongen door ons speciale koortje, dat achter in de bus had plaats genomen en dat alle 'hits' uit het hoofd kende. Het was een bus met twee verdiepingen. Als je naar de radio wilde luisteren ging je voorin zitten, en als je het „koor“ preferred klon je naar boven.

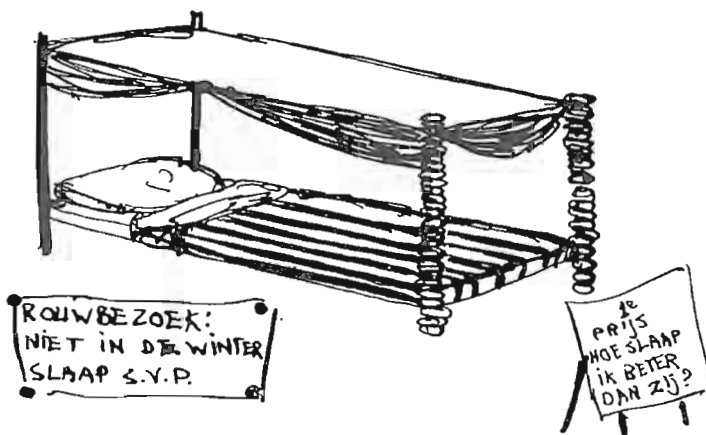
Al heel gauw waren we in Elburg. Hier bekeken we op eigen gelegenheid het oude stadje en aten Elburgse 'botjes'. Erg lekker. Daarna konden we de „grotten“ gaan bekijken. 'Grotten' was wel een groot woord, want binnen 5 minuten stond je weer buiten. We werden er rondgeleid door een rimpelig oud vrouwtje, dat om de vijf minuten zei: „Nu moeten jullie eens goed luisteren.“ Daar moesten we allemaal erg om lachen.

Om een uur gingen we naar de boot. Hiermee voeren we over het IJsselmeer naar Harderwijk. Degenen met een zwakke maag konden dit, vooral in het begin, goed merken. Er werden aan boord plaatjes gedraaid en op het bovendek werd daarop gedanst. Ook nu lieten de regenbuien ons niet in de steek. Iedereen vluchtte dan halsoverkop naar binnen, waar we meteen van de gelegenheid gebruik maakten om onze boterhammen op te eten.

Onderweg stopte de boot om de allermoedigsten onder ons te laten zwemmen. Rillend kwamen ze uit het water te voorschijn. Veel te gauw naar onze zin was het vijf uur. Iedereen stond aan dek om Harderwijk te begroeten. Hier wachtte de bus ons op om ons weer naar huis te brengen. We vonden het allemaal erg jammer, dat het nu al voorbij was.

Onderweg stopten we nog even in een klein dorpje, waar iedereen die dat wilde, zich tegoed kon doen aan patat, haring, ijs, enz.

Om een uur of zes kwamen we bij het kamp aan. Men had de dag blijkbaar erg leuk gevonden, want 's avonds in bed werden de meesten aangetast door „lofhonger“. Dat vond zijn weerslag in een massale uittocht vanuit de slaapzalen. De 'bewakers' zagen het voorlopig door de vingers, maar later op de avond gingen ze toch op jacht met ontbloot „zwaard“ (zaklantaarn). De 'uitgebrokenen' werden naar de 'gevangenis' teruggedreven. Over alle zalen werd een klaagzang aangeheven en spoedig deed iedereen mee. De vermoeidheid deed zich tenslotte echter gelden en weldra was de rust teruggekeerd. Daarna: diepe stilte.

Donderdag

20 juli

Om vijf uur zou dhr Verhagen gaan dauwtrappen met de liefhebbers, maar toen de wekker afliep stroomde de regen met bakken tegelijk uit de hemel. Door de grote teleurstelling en de grote vermoeidheid sloiep hij gauw weer in. Maar vlak daarna werd hij weer wakker door de verontwaardigde kreten: „Hij heeft ons vergeten!” want er waren meer deelnemers dan hij verwacht had.

Na het ontbijt was het echter weer helemaal droog, zodat de handbalwedstrijd, die vanochtend gespeeld zou worden, toch doorging. Het was een leuke wedstrijd, die door onze meisjes met 5-4 gewonnen werd. 'Good-Old' Edmond stond langs de lijn met een emmer water en een spons om indien nodig de meisjes wat te verfrissen. Na afloop waren de omstanders meer verfrist dan de meisjes. Dat was dus een mooi resultaat voor ons.

's Middags gingen we oefenen voor de vlaggenroof die 's avonds gehouden zou worden. Overdag was het natuurlijk niet zo leuk als 's avonds, maar het ging tamelijk goed. Er waren twee partijen, een met rode petjes en een met gele. Iedere partij kreeg een vlag die ze moesten verbergen op een zelf te bepalen plaats. De ene partij moest nu proberen de vlag van de andere te veroveren. Het was in het licht natuurlijk niet zo moeilijk om deze te vinden, zodat de vlaggen nogal vlug veroverd werden. Overal hoorde je gillen (de meisjes) en schreeuwen. Het langharige geslacht kwam er natuurlijk het slechtste vanaf, maar aangezien alleen de meisjes elkaar mochten 'ontpetten', viel de pijn nogal mee.

Het spel werd twee keer gedaan en daarna gingen we vol wraakgevoelend terug. De middag werd verder doorgebracht met plannen maken en diverseren. Na het eten kon het spul dan beginnen. Toen het een beetje donker begon te worden gingen we op weg naar het „front”. Daar werden de partijen voorzien van petjes. De 'gelen' waren natuurlijk in het nadeel, maar er werd nog gewisseld en dan konden ze hun nadeel weer goed maken.

Nu het donker was ging het veel leuker: je liep elkaar nog eens voorbij en je kon gemakkelijk iemand in de maling nemen. Door het grote succes werd het spel nog een derde keer gedaan.

Na afloop ging iedereen tevreden naar het kamp terug, behalve degenen die hun wraakgevoelens niet hadden kunnen bevredigen. Thuisgekomen kregen we een koek en een toffee en gingen naar de slaapzalen. Het washok leed aan overbevolking, want iedereen wilde zich weer schoonmaken. Daarna gingen we naar bed. Na een aantal vergeefse pogingen de leraren in de maling te nemen, waren we maar naar Amersfoort gegaan om de beruchte kei voor een nachtje te huren. We hadden ook voor een aantal imitatie-'keitjes' gezorgd. Iedere leraar kreeg zo'n ding onder z'n matras. Het succes was overweldigend, behalve bij dhr Verhagen want deze had het natuurlijk weer gemerkt.

Iedereen was nu tevreden gesteld en we sliepen allemaal vlug in.

vrijdag 21 juli

We mochten deze ochtend een uur langer uitslapen, omdat we doodmoe waren van de vorige dag.

Na het ontbijt gingen dhr. Hoving en mej. Steenhof voor de liefhebbers naar Ede, waar we ons vermaakten in de „Kijkrijp“, de grote zelfbedieningswinkel. Vandaag kwam de rector ons met een bezoek vereren. Hij werd onder luid gejuich binnengehaald.

Om twee uur moesten de jongens voetballen tegen een school uit Rotterdam. De aanwezigheid van de rector inspireerde hen blijkbaar, want we wonnen met 5-1. Later in de middag deed men de rector uitgeleide, waarna de tijd verder werd doorgebracht met allerlei dingen in orde te maken voor de Bonte Avond. Na ons „laatste avondmaal“ stormde iedereen naar de slaapzalen behalve de corveeploeg, die liep langzaam naar de toekomstige „bar“.

Op de meisjeszaal probeerde iedereen elkaars kleren te bemachtigen. Koffers werden overhoop gehaald; overal lagen de rokken e d.(!!) verspreid. Het was weer een hele gebeurtenis voor de meisjes, zich nog eens als 'dame' te voelen. Ook op de jongenszaal was het'n heel geschreeuw, want zelfs jongens en leraren zijn ijdel.

De kantine werd door een paar handige jongens en meisjes veranderd in een feestelijke balzaal. Hier en daar hoorde je het zenuwachtige gezang en geprevel der dichters en dichtersessen. Toen werd het acht uur.

Na de geestige inleiding van Ome Chris begon de bonte avond. Dhr Herben opende de dans met mej. Steenhof; hun voorbeeld werd door velen gevolgd. Het dansen werd afgewisseld door voordrachten en liedjes. Het eerste werd gezongen door Ria c.s. Het kostte wel enige moeite, maar het ging dan toch. Het lied luidde:

*Het hele kamp is gek en dol,
Het hele kamp is gek en dol,
want wij dansen rock and roll.
Kijk ons swingen op de maat,
Zeg ons maar, dat het niet gaat.*

*Refrein: Yeah, boogie, rock and rolling boogie.
rock and rolling boogie.*

*Zelfs oom Ruud en Chris doen mee
Zij zingen allen jippijeee.
Oom Ger rockt met de Mod (!)
maar die vindt het nogal rot.*

Refrein.

*Tante Betje doet het ook,
maar ze raakt wat van de kook.
Alle beentjes in de lucht;
iedereen die slaakt een zucht.*

Refrein.

*Maar nu is het uit met de pret,
want we moeten gauw naar bed.
We zijn nu stil als een muis.
morgen zijn we alweer thuis.*

Refrein.

Oom Chris had de leiding op zich genomen en leidde alle liedjes en voordrachten in; zoals het volgende, een liedje van Cily en Joke.

*Broeder Gerard is een man, die houdt van rare fratsen.
Het is voor hem een groot plezier op een meisjesknie te patzen,
bij slaat ze dan ook bont en blauw en kijkt nog stomverwonderd
als er eens klinkt een rauwe vloek: bent u soms bedonderd!
tralalalala, lalalalala.*

*Tante Bernadette is de jof van het corvee
en heel vaak schalt dan ook haar stem: „Wie helpt er een handje mee.“
Want vele handen maken het werk tezamen licht,
maar als je eenmaal klaar bent heb je uren last van jicht.
tralalalala, lalalalala.*

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI”
N.V. DE R.K. BOEKCENTRALE

DE OUDSTE EN GROOTSTE SCHOOLBOEKHANDEL
VOOR HET GEHELE KATHOLIEKE ONDERWIJS IN
NEDERLAND

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het Pius X Lyceum
is het adres

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI”
rokin 130, tel. 37586-37624, amsterdam-c

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

48, CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue II

TELEFOON 79 67 57

N
·
V
·
M
O
D
E
H
U
I
S

Dè specialzaak in damesconfectie

S voor de
& PORTIEVE
g E K L E D E V R O U W

VAKKUNDIGE
BEDIENING

in Nieuw West

- B U R G E M . D E V L U G T L A A N 81 - tel. 13 1070

ZOUTLOZE en SUIKERVRIJE
VOEDINGSMIDDELEN

bij

„HET ZEEUWSCHE MEISJE”

Gravenstraat 9 tel. 4 12 04

Kinkerstraat 112-114 tel. 8 52 73

Eliz. Wolffstraat 31 tel. 8 01 62

N.V. UTRECHTSCH
HYPOTHEEKBANK

en samenwerkende banken

AMSTERDAM - C.
Keizersgracht 482

verstrekt gelden op hypotheek

tegen voordelige condities

SPECIALISTEN

in

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221

tel. 73 49 78

Voor al uw
schoolbehoeften
en leerboeken
is het juiste adres

Voor KOLEN en OLIE naar

C.G. VAN OOSTROM & Z.n

van Slingelandtstr. 11-19 tel. 12 65 01

Bosch en Lommerweg 242 tel. 8 67 48

Jan Tooropstraat 85 tel. 13 57 12

Dr. H. Collinstraat 230 tel. 13 33 39

VRAAGT PRIJSOPGAVE

BOEKHANDEL J.W. BOEIJNS

Ruys de Beerenbroekstraat 157-159

Amsterdam-Geuzenveld

telefoon 13.31.39.

Directie

NOVEL-BOOKS

A. BOM

En ome Jan, die leuke man, dat is zo'n rare zwiebel,
Wanneer je hem op de fiets ziet zitten krijg je soms de kriebel.
En als hij dan z'n hand opsteekt om ons te laten stoppen,
dan zouden we hem wel eens graag de lucht in willen schoppen.
tralalalala, lalalalala.

Zo zijn we dan weer aan het eind van deze week gekomen.
We zullen nog een lange tijd van al die dagen dromen.
We hebben veel plezier gehad en zijn daarvoor erg dankbaar,
en om nu weer naar huis te gaan, ja dat vindt ieder naar.
tralalalala, lalalalala.

Hierna volgde een voordracht van dhr. Hoving: hoe de ouders zich het kamp voorstelden, hoe de leerlingen en hoe de leraren. De woorden zijn ons helaas niet bekend, het was namelijk een pantomime

Vervolgens een liedje van Frank Engelhardt op de melodie van „Kom van dat dak af“ en 'n gedicht van Thecla Adriaansz, dat werd voorgedragen door Wim Ostendorf. Het ging als volgt:

De N.V.

Het is alweer een week geleden,
dat we op de fiets naar Lunteren reden.
De tranen staan ons in de ogen:
geef een zakdoek om die op te drogen.

De speurtocht was geen groot succes.
Dhr Hoving had hem danook uitgezet.
Het spoor was niet zo bijsterbaarlijk,
en op het eind zelfs heel gevaarlijk.

De jongens verloren (snik, hik)
'n Overwinning der meisjes werd meteen geboren.
De stumperds namen een goede wraak,
de rector trakteerde ook maar raak.

Naar een boottocht werd veel gevraagd;
hij is dan ook zeer geslaagd.
Enkelen gingen slapen.
De ...raren zaten een beetje te gapen.

De dappersten onder ons gingen zwemmen (onze BB)
Ze waren op het laatst niet meer te remmen.
Maar Herben zei, „Er uit!“
Ze gehoorzaamden prompt aan zijn toffe fluit.

Het mag dan wel voorbij zijn,
we zullen toch nog iets vertellen
over de enorme gein van Verbagen,
die ons 's morgens uit bed kwam bellen.

Hij kan het o zo fraai versieren
en voelt zich daarbij temmer van wilde dieren.
Zijn stopwoord werd al heel gauw „tuing“,
hij gebruikte het formidabel ruig.

Ome Ruud is een mimmaar eerste klas.
Hij kan vrijen als de beste.
Door niet te scheren is hij in zijn sas,
met zijn baard kan hij de meisjes lekker pesten.

Knuffelen is zijn grootste vermaak;
hij doet het dan ook aardig raak.
Het valt bij de 'dames' wel in de smaak
maar zijn broertje vat het op als een ernstige zaak.

Want: Herben is ons ideaal,
zwarte trui, geruite shawl,
blauwe ogen, krullend haar,
groot en knap en achttien jaar.

zie daar →

Hij is altijd lief en zacht,
vooral voor het andere geslacht.
Met verbanddoos en pleister
wordt hij heel wat zoentjes rijker.

Iedere avond vergadert hij het „kambestuur“
Die weten het altijd zo goed;
ze doen heel raar en stellen zich aan
en maken hem het leven niet erg zoet.

Ze gaan steeds een eindje lopen.
Je moet maar niet vragen hoe;
hun armen ineengestremeld,
bij terugkomst zijn ze zo moe.

Hoving, onze „kop“
riep meerdere keren: Stop!
Sommigen rosten tegen de palen,
maar oms Jan zou niet falen.

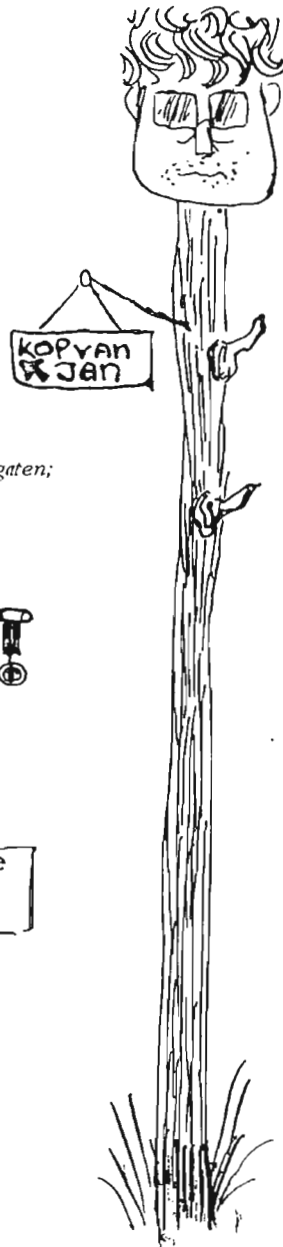
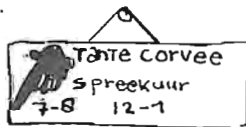
Dbr. Dijkhuis, de sportieve man,
die alles, behalve lesgeven kan,
voetbalde en volleydelmaar raak.
Dit laatste deed hij zeer vaak (leve Piggelmee).

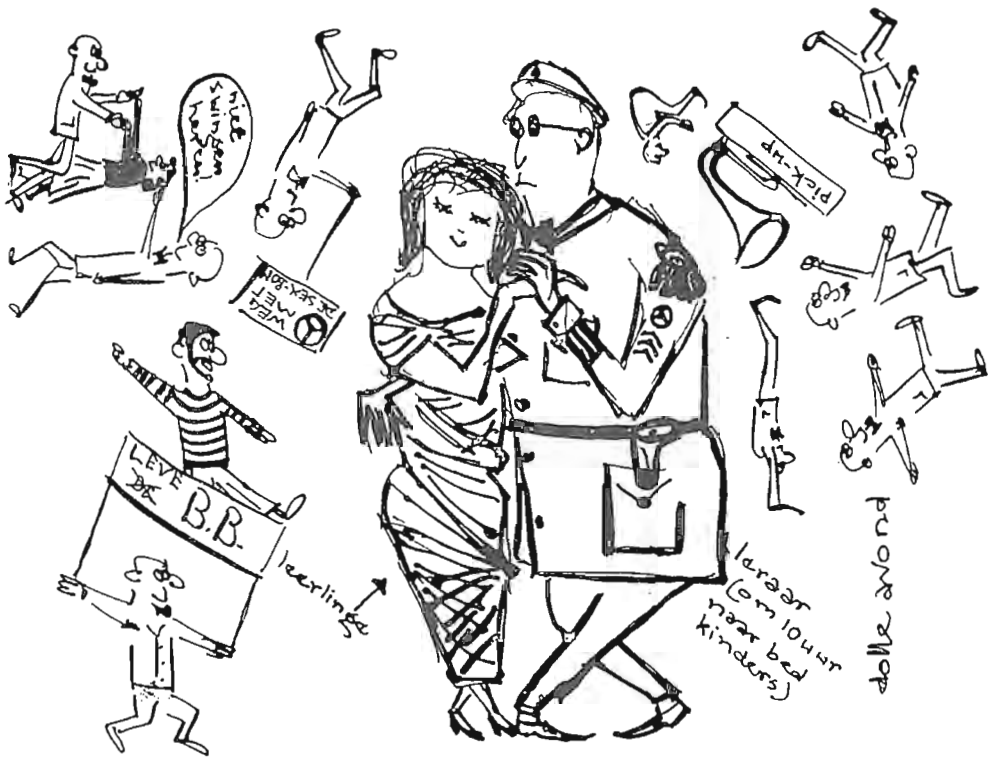
Juffrouw Verberne moest ons eerder verlaten,
dat het haar verdriet deed hadden we al gauw in de gaten;
samen met Bob Beuker verdween ze van het toneel,
we missen hen zo ontzettend veel.

Juffrouw Steenhoff, tante Corvee,
sleepte ons dagelijks voor de afwas mee
en tot slot roepen we na:
Een hoera voor dichteres Thecla.

P.S.
De moderator krijgt nog de nodige eer,
hij draagt de H.Mis op, iedere ochtend weer.
Steeds weet hij iemand uit bed neer te laten,
daar weet Henk Spaan van mee te praten.

Verder is hij geestelijk erg geschikt;
hij heeft het vooral op de humor gemikt.
Hij behoedde ons tegen goed en kwaad,
waar het op kamp altijd om gaat.

Toen kwam tante Ruud aan de beurt. Ze hield een voordracht over het verschil tussen een Zoentje en een Knuffeltje. Hier komt het:

WAT IS EEN KNUFFELTJE ?

waar gaat
dit heen
lieve
kinders?

waar, oh
naar
blijft de

schaar van
de censuur?

De mod. zorgde
tuch voor
goed & kwaad?

BAH!

Vraag het aan een buffeltje,
want buffelen kunnen knuffelen
zonder allereerst te snuffelen.
Het antwoord van de buffel zal dan zijn:
o, het is in ieder geval heerlijk en fijn.
De knuffel is een kneepje,
een zacht en teder greepje
in bipsje arm been- of wang,
met als achtergrond een liefelijk gezang.
De tijd is nu gekomen
om over een zoentje te gaan dromen;
de ogen gaan al zoekend rond
in de richting van hals en mond.
De neus begint van plezier te wippen;
bij het zien van zachte rode lippen
trekken de lippen zich samen tot een rondje
en drukken zich uit alle macht op het mondje.

Tante Ruud droeg dit voor in zeer toepasselijke kleding, nl. haar babydoll. Blijkbaar had ze dit al meer gedaan, want ze lachte heel verlegen en beminnelijk. Na een verfrissende consumptie las Mirjam Drost een sprookje van Godfried Bomans voor, waarna oom Chris een speciale dans aankondigde: elk meisje moest een jongen kiezen voor drie dansen.

Hij raadde de meisjes aan, met zorg te kiezen, maar de meesten wisten al wie ze moesten strikken. Hierna kregen ze een paar vroege bruidsuikers van dhr. Herben.

Deze gezellige avond werd afgesloten met het avondgebed, en toen moesten we naar bed. En dan te bedenken, dat we 's morgens alweer zo vroeg op moesten

En bij het schijnen van een zilveren
maan,

Verdwijnt het wolkenwaas gewas

Om zich voor te bereiden

Op de volgende dag.....

.....Een droom zal de nacht
vormen...

Wellicht is morgen ons
schoentje weer
gewild.

Zaterdag

22

Juli

's Morgens werden we al heel vroeg uit bed getrommeld, allemaal met slaperige gezichten, vanwege de Bonte Avond. Het kostte wel enige moeite om dat heerlijke bed te verlaten, maar eindelijk was dan toch iedereen present. De fietsploeg zou om negen uur vertrekken, de busgangers moesten dan nog hard werken om alles schoon te krijgen. Al met al was het een sombere bedoening, want bijna iedereen van de fietsploeg, enkele uitzonderingen daargelaten, zag er tegen op om dat hele eind naar huis te trappen.

Om dat een beetje te verlichten probeerden de meesten hun gehele of gedeeltelijke bagage kwijt te raken in de auto's van de heren Verhagen en Herben.

Na veel geploeter en gesjouw konden we dan vertrekken. Het weer werkte wel aardig mee: het regende tenminste nog niet.

Over de tocht zelf valt niet veel te vertellen; er gebeurden tenminste geen ongelukken of andere narigheden, zoals valpartijen en botsingen; iedereen was in gedachten verzonken, er werd niet veel gepraat.

De week was ook zo vlug voorbij gegaan. Evenals op de heenweg werd bij „De Lage Vuursche” gerust, en kon de ploeg wat gebruiken.

Bij Hilversum begonnen de wolken zich samen te trekken en vielen de eerste regendruppels.

Om een uur of twee waren we bij de Berlaagebrug terug. Daar nam iedereen afscheid van iedereen; de week was om.

Ondanks de regen konden we terugzien op een fijn en gezellig „Schoolkamp 1961”.

Het kampbestuur bestond uit de leerlingen:

*Martha de Rijk
Marie-Therese Houtman
Maria Uffink
Clemens van Geijn*

De kampleiding berustte bij de heren:

*R.A. Verbagen en
G.G.H.M. Herben,
bijgestaan door de dames G. Verberne en
B. Steenboff, en de heer J. Hoving.*

IVe SCHOOLKAMP 1961
Deelnemers:

elly appelboom
thecla adriaansz
gitta beems
wieske berkenbosch
constance cramer
jose drost
miriam drost
olga doeve
marjo dieters
ria engelen
lucy fockens
veronique fontijn
joke felix
marie-therese houtman
ria haer
loes hamann
corry krijnen
peggy kilian
vera luif
thea v.d. laan
lieke mensink
flora fraenkel

duke meijman
cily puyk
riekie van rossum
martha de rijk
trudy roozendaal
yolanda ruhe
marga ruygrok
annemarie scholte
toos swering
marian slijper
annemarie thiel
ineke uffink
maria uffink
joke de rijk

tom aarsen
henk bierstee
rob beuker
alphons v.d. broek
frank engelhard
hans goessens
clemens van geijn
joep koomen
jos de koster
hans van lent
joost morssink
lex meijman
rob nuberg
wim ostendorf
bernard slijper
henk spaan
jan spiekerman
edmond slijper
gerard uffink
guus voet
lauke woltring
pieter schillemans

OERRITMEN

Ja, beste lezers en lezeressen, dit is dan het laatste gedicht van hans spoelstra. Het is jammer maar 't is zo. Hans meent dat hij zich beter aan verhalen kan gaan wijzen. We zullen dan maar hopen, dat het wat wordt, nietwaar?

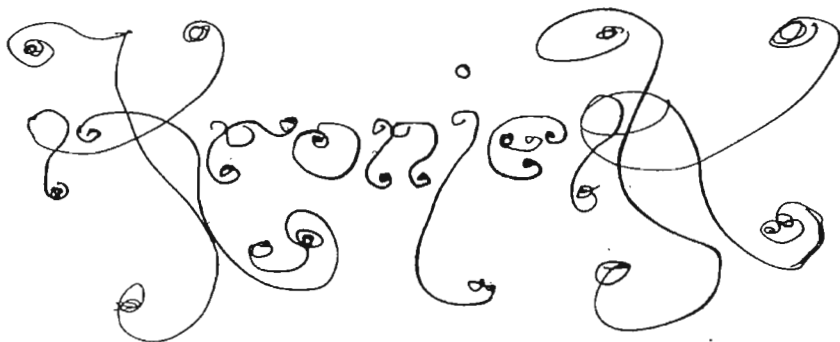
OERRITMEN

Kelende fluiten met legers
van modder. Bedekt met een onweer
met de resten van levens

Behaarde bomen vellen de takken
met het allure van een atoom
dat te vroeg is uitgekomen

Stulpende lichamen ratelen
langs dieren
Stil staat de Grimatitagos
bezweerd en kwabbend te beven.
De schijf trile. Alles trilt
Niets is alles en alles bruist
Wezenloze koppen
Domme gezichten
Zwarte klauwen grijpen
storten..... en sterven.
Plant diervoedsel maakt de mensvoorloper
en zwaar is zijn hoofd.....
Dappere atlanten, aardedragers.

Hans.

- 20 oktober „frayo's volley cirkus" gaat naar fons vitae. hier bleek dat een baard geen beletsel hoeft te zijn om een bal te raken. maar 't tocht wel onder zo'n baard, gezien de geleerde das. wat opviel was het gekrijns van de fons vitae-anes. ze zullen vast wel goede huismoeders worden. de heer soons besteedde de volgende dag een hele les aan de bespreking van een biologisch wonder: juffrouw geurts.
- 24 oktober om 3.15 uur rennen allerlei lieden rond met ladders, spijkers, hamers, nietmachines, affiches en foto's. zo te zien zijn er binnenkort verkiezingen.
- op 25 oktober arriveert peter bierlaagh met zijn aanhang op zgn. dubbele fietsen, ter voorbereiding van de tandem-ralley,
- die op de 26e op de grote (-kleine) cour gehouden worden tussen de partijen van dick en han. het koppel houtman-fritschy vliegt in de tweede ronde uit de baan en belandt in de publieke tribune. winnaar wordt het koppel bierlaagh-mast.
- 27 oktober dag van lachen, dag van brullen. han schulte loopt rond als officier van het derde regiment van 1820. overal zie je verklede tandembemanningen. in de pauze gaat dick rond op hoog niveau. om 1 uur zijn de verkiezingen.
- 28 oktober

dickianen en han-ianen vliegen elkaar in de haren en gaan dan met een van verwachting kloppend hart naar huis, om op de uitslag van de verkiezing te horen: dick heeft han met een verschil van ongeveer 50 stemmen verslagen.

van harte

gefeliciteerd

joepie.

PERSONALIA

verloofd: (29 oktober) dhr. H.C.H. de Greeve en Mej. M.H. Binnendijk
 getrouwd: (in de vakantie) dhr. G.G.H. Herben en mej. M. Stribos
 dhr. L. Vroome en mej. Ph. Elst.

Goera!

ELKE DAG EEN SCHOON

OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet - strijken” - popeline

IS HET

CENTRALINE

NO-IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

HAZENBERG

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

O B R E C H T

A.J.M. v.d. Waart

Willemsparkweg 74,

Telefoon: 90233.

Amsterdam-Z.

P. J. VAN DER PIJP X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDE 1924
WETT. GED.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (020) 24 74 88 *
(2 LUNEN)

